

ایدز و انگ

STIGMA

انگ یا استیگما چیست؟

استیگما یا انگ مجموعه از نگرشها و تفکرات منفی و پیش داوری درباره یک شخص، گروه، جامعه یا ملت است.

انگ سبب می شود ما از چیزی بترسیم، آنرا طرد یا انگار کنیم و یا خجالت بکشیم و شرمند شویم.

ایدز و استیگما چه ارتباطی دارند؟

ایدز ارتباط تنگاتنگی با مواد مخدر و ارتباط جنسی دارد و این مسائل در تضاد با ارزش های مذهبی، اجتماعی و فرهنگی بسیاری از جوامع هستند، نگاه بیشتر مردم به افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند، یا در معرض خطر اچ آی وی قرار دارند، طردگونه است. معمولا این افراد به عنوان افرادی گناهکار و مقصر شناخته می شوند، نه کسانی که نیازمند کمک و یاری هستند. این انگ نه تنها گریبان خود فرد بلکه خانواده و فرزندان او را نیز می گیرد! این درحالی است که ارزشهای دینی و ملی، ما را از هر گونه تبعیض برحذر می دارند. ما همواره آموخته ایم که باید به حقوق تمامی انسانها احترام گذاشت واز توهین، سرکوب و تمسخر آنان پرهیز نمود. طرد شدن افراد مبتلا یا در معرض خطر باعث محرومیت آن ها از فعالیت های اجتماعی، خدمات بهداشتی و درمانی و در نتیجه مخفی ماندن بیماری و در معرض خطر قرار گرفتن هر یک از افراد جامعه می شود

اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان تهران

مدیریت اجتماعی

۹۷

استیگما از کجا منشا می گیرد؟

(۱) نا آگاهی

در بسیاری مواقع نا آگاهی در مورد راههای انتقال مهمترین علت انگ و تبعیض است.

بعضی افراد به اشتباه فکر می کنند اچ آی وی از راههای زیر منتقل می شود:

روبووسی

گزش بشه

دست دادن

سرفه، عطسه

درآغوش گرفتن

اشک چشم و عرق

حمام و استنخر مشترک

استفاده از توالت مشترک

استفاده از ظروف غذای مشترک

دریک اتاق زندگی کردن و خوابیدن

(۲) نگاه قضاوت مدارانه

اگر بدانیم که در هر ساعت ۲۳۰ نفر در سراسر دنیا به اچ آی وی مبتلا می شوند:

اگر بدانیم که از هر دو نفر مبتلا، یکی از آنها از ابتلا خود بی خبر است.

اگر بدانیم که هر یک از ما و هر یک از عزیزان ما در خطر ابتلا به اچ آی وی هستیم

هرگز یکدیگر را قضاوت نخواهیم کرد

(۳) نسل آینده و اچ آی وی

اگر بدانیم بسیاری از زنان سرزمین ما از طریق همسران خود به اچ آی وی مبتلا می شوند بدون اینکه هیچ اطلاعی از این خطر داشته باشند.

اگر بدانیم آزمایش و ارجاع به موقع برای خانمهای باردار می تواند خطر ابتلا فرزندان آنها را از ۴۰ درصد به ۲ درصد کاهش دهد.

هرگز با انگ زند کودکان سرزمین خود را از حمایتان محروم نخواهیم کرد.

اطرافیان خود را قضاوت منخواهیم کرد.

استیگما چه عواقبی در پی دارد؟

*افراد در معرض خطر: به دلیل ترس از طرد شدن و عواقب اجتماعی ابتلاء به بیماری، وجود احتمال بیماری را در خود انکار میکند و برای آزمایش داوطلبانه اچ آی وی که یکی از مهمترین پایه های پیشگیری از بیماری و جلوگیری از گسترش آن در جامعه است اقدام نمی کند.

* افرادی که با اچ آی وی زندگی میکنند: بی مهری از سوی خانواده و دوستان و همکاران، از یکسو و از دست دادن شغل، عدم امکان امرار معاش باعث از دست دادن عزت نفس، افسردگی و نومیدی میگردد. این عوامل می توانند باعث عدم تبعیت فرد از درمان، افزایش خطر انتقال ویروس به همسر/شریک جنسی فرد، مقاومت به درمانهای موجود و حتی تشدید رفتارهای پرخطر گذشته گردد.

چه کاری از دست ما برمی آید؟

-درمورد اچ آی وی بیاموزیم، عزیزان خود را مطلع کنیم.

-برای آزمایش اقدام کنیم و عزیزان خود را نیز تشویق کنیم.

-کلمات تبعیض آمیز را بیاموزیم، به آنها حساس باشیم و آنها را بکار نبریم:

هویت فرد وابسته به بیماری او نیست.

تمرین کنیم

نگوییم: "ایدزی"

بگوییم: "افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند."

-بیاد داشته باشیم:

*اگر در کنار هم، برای درک بهتر و حمایت از هموطنانی که با اچ آی وی زندگی می کنند یا رفتار پرخطر دارند تلاش نکنیم، هرگز موفق به مهار این بیماری نخواهیم شد.

*مهم است بدانیم که عواقب انگ و تبعیض مرتبط با اچ آی وی و ایدز از فردیکه با اچ آی وی زندگی می کنند فراتر خواهد رفت.

*مسئولیت آثار سوء این بی توجهی بر شانه ی تک تک ماست.

*انگ و تبعیض می کشد، نه اچ آی وی

*با اچ آی وی مبارزه کنیم نه با فردی که با اچ آی وی زندگی می کند.

با اچ آی وی
مبارزه کنیم نه
با فردی که با
اچ آی وی
زندگی می کند.

انگ و تبعیض میکشد، نه اچ آی وی

نگوییم

:"ایدزی"

بگوییم:

"فردی که با اچ آی وی زندگی میکند"

